

# ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1967

N:o 19—20

Innehåll: N:o 19. Landskapslag om bostadsproduktion.  
N:o 20. Landskapslag om landskapspensioner.

N:o 19.

## LANDSKAPSLAG

### om bostadsproduktion.

Föredragen för Republikens President den 7 april 1967.  
Utfärdad i Mariehamn den 20 april 1967.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

För främjande av bostadsproduktionen och förbättrande av bostadsförhållandena beviljas bostadslån, tillägglån och primärlån, ställes landskapsgaranti, betalas räntegottgörelse, indexförhöjning och tilläggsränta samt beviljas forskningsanslag i enlighet med vad i denna lag stadgas.

Denna lag gäller icke bostadsbyggen i samband med gårdsbruk och fiske eller annan sådan vid sidan av lant- eller skogsbruk bedriven ekonomisk verksamhet.

För lån och andra i denna paragraf avsedda stödåtgärder samt för forskningsanslag upptagas i landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat år 1967—1976 anslag till belopp, som varje år motsvarar det i riket för sådana ändamål anvisade totalbeloppet av anslag.

2 §.

Lån och andra i 1 § avsedda stödåtgärder kunna under i denna lag nämnda förutsättningar och villkor beviljas enskild person med åländsk hembygdsrätt, kommun och församling i landskapet, sammanslutning av byggare, vilka samtliga innehava åländsk hembygdsrätt, bostadsaktiebolag, vars samtliga aktionärer äro i besittning av åländsk hembygdsrätt, ävensom bolag och andelslag samt

förening, vilka hava hemort i landskapet och vilkas styrelse bestå av personer, vilka samtliga innehava åländsk hembygdsrätt.

3 §.

Då beslut fattas om beviljande av lån och andra stödåtgärder, skall det i olika kommuner och inom olika områden förekommande bostadsbehovet beaktas med ledning av bostadsunderskottet, boendetätheten, folkmängden och förändringarna i denna, behovet av bostäders förnyande samt andra på bostadsbehovet inverkan faktorer.

Lån och landskapsgaranti beviljas samt räntegottgörelse, indexförhöjning och tilläggsränta erläggas för åstadkommande av bostäder, vilka med avseende å läge, planlösning, teknisk konstruktion och utrustning äro socialt ändamålsenliga och för vilka anskaffnings- och boendekostnaderna äro skäliga.

4 §.

Bostads lägenhetsyta i hus, som uppföres, utvidgas eller grundrepareras med stöd av bostadslån, i 14 § avsett, i stället för bostadslån beviljat lån eller lån, till säkerhet för vilket i 13 § avsedd landskapsgaranti ställts, må icke överstiga 120 kvadratmeter.

5 §.

Förutsättning för att lån skall kunna beviljas eller andra stödåtgärder företagas är,

att det är socialt ändamålsenligt och ekonomiskt påkallat att med bostadslån eller andra stödåtgärder stödja de personer, vilkas bostadsbehov den byggnad eller den bostad, som skall uppföras, utvidgas eller grundrepareras, är avsedd att tillgodose.

#### 6 §.

Bostadslån må beviljas för uppförande eller utvidgande av hyres- och bostadsandelslagshus liksom även av fristående värmeanläggning eller annan servicebyggnad, som huvudsakligen tjänar bostadsbyggnader, samt för uppförande utvidgande eller grundreparation av egnahemshus. Likaså må bostadslån beviljas fysisk person för förvärv av sådana aktier i under byggnad varande eller nyligen färdigbyggt bostadsaktiebolagshus, som medföra rätt att besitta bostadslägenhet.

För uppförande av bostadsaktiebolagshus må bostadslån beviljas bostadsaktiebolag för byggnadstiden.

Såsom lån för uppförande eller utvidgande av hyreshus anses även lån, som är avsett att användas för uppförande eller utvidgande av bostäder för studerande.

Bostadslån må icke beviljas för grundreparation av egnahemshus, för vars uppförande beviljats lån ur landskapets medel eller ur medel, för vilka landskapet betalar långgivaren räntegottgörelse, såframt icke nämnda byggnadslån i sin helhet är återbetalt.

För uppförande av egnahemshus eller förvärv av sådana aktier i under byggnad varande eller nyligen färdigbyggt bostadsaktiebolagshus, som medföra rätt att besitta bostadslägenhet, må person i svag ekonomisk ställning beviljas tilläggs lån.

I hyres- och bostadsandelslagshus, som avses i 1—3 mom., må lägenhet icke upplätas åt hyresgäst, som icke är i 5 § avsedd person.

#### 7 §.

Bostadslån för uppförande eller utvidgande av hyres- och bostadsandelslagshus utgår med högst 60 procent av det godkända anskaffningsvärdet.

Bostadslån för uppförande, utvidgande eller grundreparation av egnahemshus utgår med högst 40 procent av det godkända anskaffningsvärdet.

Bostadslån för byggnadstiden, vilket avses i 6 § 2 mom., utgår med högst 40 procent av det godkända anskaffningsvärdet.

Bostadslån för uppförande eller utvidgandet

av fristående värmeanläggning eller annan servicebyggnad utgår med högst 40 procent av det godkända anskaffningsvärdet, eller, då fråga är om värmeanläggning eller annan servicebyggnad, som huvudsakligen tjänar i 6 § 3 mom. avsedd byggnad, med högst 60 procent av det godkända anskaffningsvärdet.

Bostadslån för förvärv av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, utgår med högst 40 procent av lägenhetens godkända anskaffningsvärde.

Då bostadslån beviljats för utvidgning eller grundförbättring av byggnad, anses såsom anskaffningsvärde endast den godkända kostnaden för utvidgningen eller grundreparationen.

För uppförande eller utvidgande av hyres- eller bostadsandelslagshus må utöver bostadslån beviljas primärlån till ett belopp av högst 30 procent av det godkända anskaffningsvärdet, om finansieringen eller på orten rådande särskilda förhållanden giva anledning därtill.

Tilläggs lån för uppförande av egnahemshus eller förvärv av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, utgår med högst 25 procent av det godkända anskaffningsvärdet.

I anskaffningsvärdet må även kostnaderna för anskaffandet av tomt och dennas kommunaltekniska iordningställande inräknas.

#### 8 §

Till säkerhet för återbetalningen av bostads- och tilläggs lån samt i 7 § 7 mom. och 14 § avsett lån ävensom för fullgörandet av övriga därav föranledda förpliktelser skall inteckning fastställas, aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, pantsättas eller rätt till efterförpantning av dem givas, Är låntagaren kommun eller kommunalförbund fordras ingen säkerhet.

Beloppet av inteckningslån med bättre förmånsrätt än bostadslån, tilläggs lån och i 14 § avsett lån må tillsammans med nämnda lån uppgå till sammanlagt högst 95 procent av säkerhetens värde. Utgöres säkerheten av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet eller rätt till efterförpantning av sådana, må det sammanlagda beloppet av de mot aktierna beviljade lånen och lägenhetens beräknade andel i bolagets totalupplåning uppgå till högst 95 procent av lägenhetens uppskattade godkända anskaffningsvärde.

Kan inteckning eller panträtt i aktier icke

fås till säkerhet för bostadslån, tilläggs-lån samt i 14 § avsett lån, som beviljas för uppförande av egnahemshus eller förvärv av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, må lånen temporärt beviljas även mot annan säkerhet, som landskapsstyrelsen anser tillräcklig.

Måste byggandet av hyres-, bostadsandelslags- eller bostadsaktiebolagshus påbörjas inom tid, som uppställts med tanke på sysselsättningssynpunkter eller av andra skäl, och kan in-teckningssäkerhet icke ordnas inom skälig tid, må bostadslån för uppförande eller utvidgning av hyres- och bostadsandelslagshus, i 7 § 7 mom. avsett lån samt bostadslån för byggnadstiden för uppförande av bostadsaktiebolagshus temporärt beviljas även mot annan godtagbar säkerhet än in-teckning.

För tryggande av landskapets intressen må för lånetillgodohavande, som avses i denna lag, pantsatt eller utmätt egendom, vilken säljes på auktion, inköpas med landskapets medel. Angående användningen av egendom, som på sådant sätt kommit i landskapets ägo, besluter landskapsstyrelsen.

#### 9 §.

Bostadslån för uppförande eller utvidgande av hyres- och bostadsandelslagshus samt i 6 § 2 mom. avsett bostadslån för byggnadstiden ävensom i 7 § 4 och 7 mom. avsett lån beviljas av landskapsstyrelsen.

Andra än i 1 mom. nämnda lån ur landskapets medel må beviljas antingen direkt på åtgärd av landskapsstyrelsen eller genom förmedling av kommun, Postsparbanken, sparbank, andelskassa eller i banklagen av den 17 mars 1933 (FFS 87/33) avsedd affärsbank och på deras ansvar.

Då i 2 mom. avsedda lån beviljas genom kommun eller i sagda moment avsedd penninginrättning, skall landskapsstyrelsens godkännande av långivningen utverkas.

Landskapsstyrelsen må med beaktande av den erbjudna säkerheten besluta, att landskapet påtager sig ansvarigheten för en del av de lån, som beviljats av kommun eller penninginrättning. Denna del må dock icke överstiga 35 procent eller, om synnerligen vägande skäl föreligga, 45 procent av säkerhetens totalvärde.

Medel, som landskapsstyrelsen för i denna lag avsedda ändamål utlånat åt sparbank, skola icke hänföras till den av sparbank upptagna kredit, som avses i 32 § 2 mom. lagen

den 17 juli 1931 om sparbanker, sådant detta lagrum lyder i lagen den 27 januari 1939 (FFS 25/39). I 26 § 1 mom. 5 punkten lagen om sparbanker (FFS 25/39) stadgad begränsning utgör icke hinder för beviljande av lån, som avses i denna lag; icke heller gäller 27 § 3 och 4 mom. lagen om sparbanker (FFS 25/39) samt sagda lags 37 § 1 mom., sådant det lyder i lagen den 30 juni 1947 (FFS 550/47), lån, som beviljats för i denna lag avsett ändamål.

#### 10 §.

Lånetiden för bostadslån, som beviljats för uppförande eller utvidgande av hyres- eller bostadsandelslagshus, är högst 45 år.

Lånetiden för bostadslån, som beviljas för uppförande, utvidgande eller grundreparation av egnahemshus, för förvärv av aktier, som medföra rätt att besitta bostadslägenhet, samt för uppförande eller utvidgande av värmeanläggning eller annan servicebyggnad, ävensom lån, som avses i 7 § 7 mom., är högst 25 år.

Lånetiden för tilläggs-lån är högst 15 år.

Avkortningarna på andra bostadslån än lån för byggnadstiden och på i 14 § avsett lån må bestämmas att utgå med belopp, som är mindre i början och växer med lånetiden.

Återindrivningen av bostadslån för uppförande av egnahemshus eller för förvärv av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, inledes senast det nionde låneåret. Har för nämnda ändamål beviljats såväl bostadslån som tilläggs-lån, inledes återindrivningen av dem alltid det nionde året. Tilläggs-lån må därvid återindrivas på en gång.

Då låntagaren avkortar lån, som förmedlats av kommun eller i 9 § 2 mom. avsedd penninginrättning, eller lån, till säkerhet för vars återbetalning i 13 § 1 mom. avsedd landskapsgaranti ställs, anses vid uppgörelsen mellan landskapet och penninginrättningen eller landskapet och kommun den del av lånet, för vilken landskapet ansvarar, först återbetalad. Dock anses i det fall, att den egendom, som utgör säkerhet för lånet, säljes i exekutiv väg, det belopp av auktionspriset, som användes till betalning av lånet, först avkortat från den del av lånet, för vilken penninginrättningen eller kommunen svarar, eller i det fall, att landskapsgaranti ställts för en del av lån, som penninginrättning beviljat i stället för bostadslån, från den del av lånet, som landskapsgarantin icke omfattar, och därefter från den på landskapets ansvar

givna eller av landskapet garanterade oguldna delen av lånet.

Lånetiden för byggnadslån för byggnadstiden är högst 3 år.

Lån som enligt denna lag beviljats för uppförande, utvidgande eller grundreparation av egnahemshus eller för förvärv av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, skall återbetalas till landskapet inom 5 år från den tidpunkt, då dess indrivning i enlighet med 5 mom. inletts, såvida icke landskapsstyrelsen under de i 5 § uppställda förutsättningarna beviljar låntagaren anstånd med lånets återbetalning. Likväl må högst så långt anstånd beviljas, att lånet återbetalas till landskapet inom 25 år från lånets beviljande.

#### 11 §.

Räntan på i denna lag avsedda lån uppbäres enligt samma procentsatser, som fastställts eller framdeles fastställas i riket.

Tilläggsloan är räntefritt de 8 första åren, varefter på lånet uppbäres lika stor ränta som på bostadslån, som äro beviljade vid samma tidpunkt.

#### 12 §.

Den, som erhållit i 6 § 3 mom. samt i 7 § 2 och 5 mom. avsett bostadslån, må av landskapsstyrelsen beviljas anstånd med betalningen av avkortningar eller räntor eller bägge för en tid av högst 10 år.

För den tid, för vilken anstånd med betalningen av ränta beviljats, uppbäres icke ränta.

#### 13 §.

För lån och tilläggsloan, som i stället för bostadslån beviljats av offentlig tillsyn underkastad kreditanstalt och vars lånetid och övriga lånevillkor godkänts av landskapsstyrelsen, må landskapsgaranti ställas för den del av lånet, vilken överstiger det belopp kreditanstalten enligt sina stadgar eller direktiv kan beviljas på basen av den egendom, som utgör säkerhet för lånet.

Garanti, som kan ställas även såsom priorieborgen och utan krav på motsäkerhet, må varje år ställas intill ett belopp av högst 500.000 mark.

#### 14 §

För lån, som i stället för bostadslån och tilläggsloan beviljats av offentlig tillsyn underkastad kreditanstalt och som i fråga om lånetid och övriga lånevillkor godkänts av landskapsstyrelsen, må till kreditanstalt, som beviljat lånet, i räntegottgörelse erläggas ett

belopp, som fås, då såsom räntesats användes skillnaden mellan den vid tidpunkten i fråga gällande ränta kreditanstalterna erlægga till allmänheten på depositioner med 6 månaders uppsägningstid, ökad med högst 3 procentenheter, och i 11 § avsedd ränta.

Uppbär kreditanstalt allmänt hos sina låntagare indexförhöjning eller sådan tilläggsränta, som är avsedd att utgöra indexförhöjning, må landskapsstyrelsen betala indexförhöjning eller tilläggsränta till kreditanstalten för de mot bostadslånen svarande lånen enligt de grunder kreditanstalten allmänt tillämpar.

#### 15 §.

Bostadsaktie eller byggnad, för vars anskaffande byggande, utvidgande eller grundreparation använts i denna lag avsett bostads- eller tilläggsloan eller i 7 § 7 mom. avsett lån eller lån, till säkerhet för vars återbetalande landskapsgaranti ställts enligt denna lag, eller ock lån, för vilket landskapet erlagt i 14 § avsedd räntegottgörelse, må överlåtas endast till pris, som beräknas enligt grunder, vilka fastställts av landskapsstyrelsen, till köpare, som är utsedd av kommunen och godkänd av landskapsstyrelsen och endast om i 5 § stadgade förutsättningar äro för handen. Vad i detta moment är stadgat, tillämpas dock icke i fråga om i 6 § 2 mom. avsett bostadslån för byggnadstiden.

Sker icke överlåtelse i enlighet med vad i 1 mom. sägs, må landskapsstyrelsen ålägga överlåtare att till landskapet retroaktivt erlægga skillnaden mellan det, som låntagaren betalat i ränta på lånet och räntan på in-teckningsloan med bästa förmånsrätt för motsvarande ändamål, samt att till landskapet erlægga högst 25 procent på det fastställda gängse värdet på bostadsaktien eller byggnaden vid den tidpunkt, då överlåtelsen ägde rum.

Landskapsstyrelsen må på synnerliga skäl och under förutsättning, att i 1 mom. avsett lån i sin helhet återbetalats, befria ägare av hyres- eller bostadsandelslagshus eller fristående värmeanläggning eller annan servicebyggnad från i 1 mom. avsedd inskränkning i rätten att överlåta byggnaden. I fråga om egnahemshus och aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, gäller inskränningen, så länge lånet i sin helhet eller till någon del är obetalat, dock minst 20 år, såframt icke landskapsstyrelsen på synnerliga skäl beviljar befrielse från sagda begränsning.

Sker överlåtelse i enlighet med 1 mom., må där avsett lån överföras på den, till vilken överlåtelsen skett.

Bostadslån och tilläggs lån, som beviljats för uppförande, utvidgande eller grundreparation av egnahemshus eller för förvärv av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, må vid byte av ägare förordnas att omedelbart jämte ränta återbetalas i sin helhet eller till någon del, såframt det icke med beaktande av stadgandena i 5 § befinnes ändamålsenligt att låta fordran kvarstå.

I 1 mom. avsett lån må helt eller delvis uppsägas i och för omedelbar återbetalning, om låntagaren icke iakttagit denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser eller lånevillkoren.

Då överlåtelse av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, sker, medan den i 1 mom. stadgade begränsningen i enlighet med sagda momet är gällande, är i bolagsordningen ingående bestämmelse rörande bolags eller aktieägares eller annan persons förköps- eller inlösningsrätt utan verkan.

#### 16 §.

I denna lag avsett lån och i lagen åsyftad landskapsgaranti må för uppförande, utvidgande eller grundreparation av egnahemshus eller för förvärv av aktier, vilka medföra rätt att besitta bostadslägenhet, ånyo beviljas den, som tidigare kommit i åtnjutande av sådan förmån, endast i det fall, att överlåtelsen av bostadsaktien eller byggnaden skett i enlighet med 15 § 1 mom. eller ock att i 2 mom. i sagda 15 § avsedd påföljd icke bestämts med anledning av överlåtelsen eller annars, då särskilt vägande skäl äro för handen.

#### 17 §.

I 9 § nämnd kreditanstalt och i 20 § avsedd kommunal myndighet åligger att övervaka, att lånen användas för det ändamål, för vilket de givits, och i övrigt i enlighet med stadgandena i denna lag och med stöd därav utfärdade stadganden och bestämmelser.

Kreditanstalt, som beviljat lån, är skyldig att lämna av landskapsstyrelsen bemyndigade personer de uppgifter, som erfordras för utredande av, huruvida den, som sökt lån, varit i behov av sådan kredit, som avses i lagen, ävensom att lämna de uppgifter och förgranskning förete de handlingar, som behövas för konstaterande av, huruvida lånevillkoren

samt stadgandena i denna lag och med stöd därav meddelade föreskrifter eljest iakttagits. I samma syfte må inspektioner och syneförrettningar verkställas.

#### 18 §.

Forskningsanslag beviljas för sociala, administrativa, ekonomiska och tekniska undersökningar och utredningar rörande bostadsproduktion, experimentbyggen, boende och andra bostadspolitiska frågor samt för översättning och publicering av resultaten av dem och av utländskt material.

#### 19 §.

I Mariehamns stad skola fullmäktige för en femårsperiod åt gången antaga ett bostadsproduktionsprogram, som justeras varje år. Landskapsstyrelsen må föreskriva, att sådant program skall uppgöras även i landskommun, där det bör anses påkallat, och meddela föreskrifter om samarbete kommunerna emellan vid uppgörandet av program.

Landskapsstyrelsen må på ansökan medgiva Mariehamns stad befrielse från skyldigheten att uppgöra i 1 mom. av denna paragraf avsett bostadsproduktionsprogram eller ock uppskov med programmets uppgörande.

#### 20 §.

Ällogganden, som enligt denna lag och med stöd därav utfärdade stadganden och föreskrifter ankomma på kommun, handhavas av kommunens styrelse, såvida icke fullmäktige uppdragit dem åt någon nämnd i kommunen.

I beslut, fattat av kommuns styrelse eller nämnd i ärende, som avses i 1 mom., må ändring sökas genom besvär, såsom därom är stadgat i rikets lagstiftning. Beslutet får oakttat besvären verkställas, såvida besvären icke med anledning härav bliva gagnlösa eller besvärsmyndigheten förbjuder verkställigheten.

De myndigheter, som handhava övervakningen av byggnadsverksamheten, skola företaga för denna lags verkställighet erforderliga inspektioner och syneförrettningar samt till landskapsstyrelsen och i 9 § nämnda kreditanstalter avgiva utlåtanden samt utfärda intyg.

#### 21 §.

Landskapsstyrelsen fastställer årligen plan för disposition av i 1 § 3 mom. avsedda anslag.

#### 22 §.

Den, som utför med stöd av denna lag ombetrodda uppgifter, ansvarar för sina åligganden såsom tjänsteman.

## 23 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

## 24 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968. Genom densamma upphäves landskapslagen den 3 mars 1960 om bostadsproduktion (6/60).

Under åren 1968 och 1969 må bostadslån beviljas för uppförande av bostadsaktiebolagshus enligt den i 1 mom. nämnda lagen

och på där stadgade villkor, dock med beaktande av stadgandena i 11 § i denna lag beträffande räntan på lånen.

På lån, som med stöd av landskapslagen den 29 november 1949 om bostadslån, -garantier och -bidrag i landskapet Åland (30/49), landskapslagen den 30 juni 1954 om bostadsproduktionen i landskapet Åland (23/54) samt landskapslagen den 3 mars 1960 om bostadsproduktion (6/60) beviljats före år 1968, tillämpas stadgandena i sagda lagar.

Mariehamn, den 3 december 1966.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON  
talman.

Eliel Persson  
vicesalman.

Lennart Mattsson  
vicesalman.

## N:o 20.

**LANDSKAPSLAG**  
**om landskapspensioner.**

Föredragen för Republikens President den 7 april 1967.

Utfärdad i Mariehamn den 20 april 1967.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

## 1 §.

Den, som står i tjänste- eller arbetsförhållande eller annat därmed jämförligt tjänstgöringsförhållande till landskapet, är berättigad till ålders- och invalidpension på sätt i denna lag stadgas.

Vad i denna lag stadgas om tjänster gäller även befattningar samt tillfälliga och andra uppdrag, vilkas innehavare stå i tjänsteförhållande till landskapet.

I 1 mom. avsett tjänste-, arbets- eller tjänstgöringsförhållande benämnes i denna lag anställning och i samma moment avsedd person förmånstagare.

Anställning anses fortgå oavbrutet, även om förmånstagaren övergår från en anställning till en annan, ifall övergången skett omedelbart. Innehar förmånstagare samtidigt två eller flera anställningar, är han berättigad till pension för var och en av dem.

## 2 §.

Denna lag gäller icke:

anställning före fyllda 18 år;  
anställning, som begynt efter det förmånstagararen fyllt 65 år;

anställning under den tid, för vilken förmånstagarare i enlighet med denna lag eller annan lag eller förordning erhåller ålderspension på grund av tjänste- eller arbetsförhållande; ej heller

anställning, i vilken förmånstagararens arbetsförtjänst i anställningen eller, om han samtidigt innehar två eller flera anställningar, i dem sammanlagt i medeltal understiger 180 mark i månaden.

Det i 1 mom. nämnda markbeloppet skall beaktas justerat enligt finansministeriets förordnande med stöd av statens pensionslagstiftning.

Utän hinder av vad i 1 mom. stadgats, skall denna lag, oberoende av arbetsförtjänstens belopp, tillämpas om den ordinarie arbetstiden i anställningen eller, då förmånstagararen samtidigt innehar två eller flera anställningar, i dem sammanlagt utgör minst 20 timmar i veckan.

Denna lag gäller icke heller anställning, i vilken den erhållna lönen beaktas för pension i enlighet med lagen om pension för arbetstagarare i kortvariga arbetsförhållanden, såframt förmånstagararen i fråga om nämnda anställning avstått från sin på denna lag grundade pensionsrätt.

### 3 §.

Pensionsskyddet ombesörjes av landskapsstyrelsen .

### 4 §.

Den allmänna pensionsåldern är 63 år.

Är avgångsåldern lägre än den allmänna pensionsåldern och har särskild pensionsålder icke stadgats, betraktas avgångsåldern såsom pensionsålder.

Pensionsåldern är 65 år, ifall anställningen avslutats före den ovan avsedda allmänna eller särskilda pensionsåldern.

### 5 §.

Såsom pensionstid räknas den tid, under vilken förmånstagararen efter fyllda 23 år innehaft minst 4 månader oavbrutet fortlöpande anställning.

Såsom pensionstid för invalidpension räknas även tiden mellan invaliditetens början och uppnåendet av den för tjänsten eller arbetet stadgade pensionsåldern till den del den-

na icke räknas såsom pensionstid med stöd av 1 mom., ifall invaliditeten inträtt under sådan anställning, som efter det förmånstagararen fyllt 18 år oavbrutet fortgått under 4 månader eller innan ett år förflutit efter sådan anställnings slut.

Till pensionstiden räknas även den tid, under vilken förmånstagararen efter fyllda 23 år ur landskapsmedel erhållit i enlighet med denna lag med tillämpning av 2 mom. beviljad invalidpension i sådana fall, då honom senare på grund av ålderdom eller ny invaliditet skall beviljas pension på grund av i 2 mom. avsedd anställning.

Till pensionstiden räknas likaså den tid, under vilken förmånstagarare efter fyllda 23 år innehaft annat än landskapets uppdrag, till vilket, i enlighet med vad som särskilt är stadgat, ansluter sig rätt till av landskapet helt bekostad ålders- och invalidpension.

Vid beräkningen av pensionstiden beaktas varje period endast en gång.

Landskapsstyrelsen äger rätt att i enskilda fall, då landskapets intresse det påkallar, förordna att såsom pensionstid helt eller delvis skall räknas den tid, under vilken förmånstagarare efter fyllda 23 år innehaft även annan anställning eller annat uppdrag än de i 1 och 4 mom. avsedda.

### 6 §.

Utän hinder av vad ovan stadgats räknas till pensionstiden likväl icke:

tid i anställning, om tiden i denna anställning skall räknas förmånstagararen till godo för pension med stöd av annan lag;

tid, under vilken förmånstagarare varit uppförd på indragningsstat, ifall hans lön på indragningsstat under denna tid med stöd av lag helt eller delvis innehållits; samt

tid, under vilken arbete eller tjänstgöring under fortgående anställning i en följd varit avbrutna under mer än 30 dagar, ifall lön för denna tid icke erlagts och orsaken härtill icke varit riksdagsmänna- eller landstingsmännavärv eller offentligt uppdrag, beträffande vilket avsägelse ej är tillåten, eller medlemskap i statsrådet, avtjänande av värnplikt med stöd av värnpliktslagen eller verksamhet i Förenade Nationerna eller erläggande av med tillämpning av 5 § 2 mom. beviljad invalidpension.

Vad i 5 § 2 mom. är stadgat, tillämpas icke heller, ifall förmånstagarare, då han blir arbets-

oförmögen, efter det arbete eller tjänstgöring i anställning med stöd av denna lag avslutats eller medan sådant arbete eller sådan tjänstgöring är avbruten, står i tjänste- eller arbetsförhållande, till vilket ansluter sig pensionsskydd i enlighet med annan än denna lag och han med stöd härav förvärvat rätt att erhålla invalidpension så, att till pensionstiden hänföres tiden mellan invaliditetens början och uppnåendet av pensionsåldern eller motsvarande förtjänst. Förmånstagare anses hava förvärvat ovan avsedda rätt till pension i enlighet med lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden vid den tidpunkt, då den förtjänst, som han erhållit i under sagda lag lydande arbetsförhållanden, innan han drabbats av den sjukdom, det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, sammanlagt stigit till i 7 § i samma lag förutsatt gränsbelopp.

#### 7 §.

Den pensionsgrundande lönen fastställs genom att bland de högst 4 sista kalenderåren, under vilka anställningen fortgått, utväljas de 2 år, under vilka den i anställningen erhållna förvärvsinkomsten per månad i medeltal varit störst, varefter det måntaliga medeltalet av de sammanlagda arbetsförtjänsterna för dessa år beräknas. Har anställningen fortgått under flera än 2 kalenderår, beaktas det kalenderår, under vilket anställningen började, likväl icke vid fastställande av den pensionsgrundande lönen, såvida icke anställningen under sagda år fortgått under minst 6 månader. Har anställningen fortgått under endast ett kalenderår, betraktas den genomsnittliga arbetsförtjänsten per månad såsom pensionsgrundande lön.

Blir på grund av förmånstagarens anmälan utrett, att den i anställningen erhållna arbetsförtjänsten av särskild orsak varit lägre än vad arbetsförtjänsten i anställningen, innan denna orsak uppträdde, var under så lång tid, att den större arbetsförtjänsten kunde anses stabil, och inverkar denna omständighet väsentligen på hans pension, skall såsom pensionsgrundande lön betraktas den genomsnittliga arbetsförtjänst i anställningen, som han skulle hava haft, ifall nämnda orsak icke uppträtt. Blir det utrett, att den i anställningen erhållna arbetsförtjänsten av särskild orsak varit på motsvarande sätt högre än den ovan nämnda stabila arbetsförtjänsten, må

den pensionsgrundande lönen på motsvarande sätt sänkas.

I 1 mom. avsedd arbetsförtjänst fastställs enligt samma grunder som vid innehållning av skatteförskott eller skatt likväl så, att som arbetsförtjänst icke anses vid anställningens slut erlagd semesterersättning, ej heller arvode för arbete i kommittéer eller kommissioner eller för andra uppdrag, vilka icke böra anses höra till anställningen.

Innehar förmånstagare tjänst, i vilken han erhåller en del av sin arbetsförtjänst i form av betalning eller lösen, som han inriver av betalningsskyldiga, och vilken därför hänförs till lägre avlöningsklass än den, till vilken den på grund av sin art eller annars skulle höra, beaktas den arbetsförtjänst, som inflyter av dessa avgifter eller lösepenningar vid beräkningen av den pensionsgrundande lönen sålunda, att tjänsten hänföres till den avlöningsklass, till vilken den på grund av sina art eller annars borde höra.

Är i lag stadgat, att pensionen skall fastställas enligt avlöningsklassen för någon landskapets tjänst eller -befattning, betraktas, med avvikelser från vad i 1—3 mom. är stadgat, såsom pensionsgrundande lön den grundlön eller annan motsvarande lön jämte ålders-, dyrorts- och fjärrortstillägg, som enligt nämnda avlöningsklass skall erläggas åt förmånstagaren.

#### 8 §.

Förutsättning för erhållande av ålderspension är, att förmånstagare innehar en pensionstid av minst 4 månader, att han uppnått pensionsåldern och att anställningen upphört.

Förutsättning för erhållande av pension vid särskild pensionsålder är därjämte, att förmånstagaren under 6 månader omedelbart före det han uppnådde denna ålder oavbrutet varit i tjänst eller arbete, där sagda lägre pensionsålder gäller, och att han under de 5 år, vilka omedelbart föregått uppnåendet av sagda pensionsålder, eller, om han kvarstår i samma tjänst eller arbete, vilka omedelbart föregått anställningens slut, i sådan tjänst eller sådant arbete förvärvat en pensionstid av minst 3 år.

Har pensionstagare likväl på sätt i 2 mom. är stadgat, uppnått rätt till pension och där efter varit i anställning, äger han vid sin avgång rätt till ålderspension, även om han icke uppnått den där gällande pensionsåldern.



Uppnådd pensionsålder är likväl icke förutsättning för erhållande av ålderspension.

a) om förmånstagaren entledigats med stöd av 2 § 1 eller 3 mom. landskapslagen den 31 maj 1929 angående utnåmningsbrev för innehavare av landskapet Ålands tjänster och fasta befattningar samt om deras rätt att kvarstå i sin tjänst eller befattning ävensom skyldighet att därifrån avgå (7/29); eller

b) om med innehavare av tjänst med avtalslön så överenskommit för det fall att avtalet uppsäges eller tjänsteförhållandet upphör; samt

c) om förmånstagare under de 5 år, vilka direkt föregått tidpunkten för hans entledigande, avtalets utlöpande eller anställningens upphörande, förvärvat en pensionstid på sammanlagt minst 3 år.

### 9 §.

Förutsättning för erhållande av invalidpension är, att anställningen efter det förmånstagaren fyllt 18 år fortgått oavbrutet under minst 4 månader och att förmånstagaren på grund av sjukdom, lyte eller skada

a) medan anställningen pågått, blivit oförmögen att handha sin tjänst eller sitt arbete under en tid av sannolikt minst ett år, tiden från invaliditetens början däri inberäknad, eller

b) entledigats med stöd av 4 § lagen den 31 maj 1929 angående utnåmningsbrev för innehavare av landskapet Ålands tjänster och fasta befattningar samt om deras rätt att kvarstå i sin tjänst eller befattning ävensom skyldighet att därifrån avgå; eller

c) efter anställningens upphörande under lika lång tid, som i punkt a) stadgats, blivit oförmögen till tjänst eller arbete, som med beaktande av hans ålder, yrkeskunskap och övriga omständigheter bör anses vara för honom lämpligt och trygga hans skäligen utkomst; eller

d) likaså efter anställningens upphörande, erhållit på tjänste- eller arbetsförhållande baserad, i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnd invalidpension.

Invalidpension beviljas icke eller ock sänkes dess belopp, om förmånstagare uppsåtligt förorsakat sin invaliditet. Pensionens belopp må sänkas, om invaliditeten förorsakats av förmånstagaren genom grovt vållande eller om han ådragit sig sjukdom, lyte eller skada genom brottslig gärning.

Förorsakas invaliditeten av sjukdom, lyte

eller skada, som förmånstagaren hade, då anställningen vidtog, äger han rätt till invalidpension på grund av denna anställning endast om han blivit arbetsoförmögen tidigast ett år efter anställningens början.

### 10 §.

Pensionens belopp utgör ifråga om varje oavbrutet fortlöpande anställning för varje till pensionstiden hänförd full månad 1/12 procent av den pensionsgrundande lönen. Härutöver höjes pensionens belopp med 23/360 procent av den pensionsgrundande lönen för varje full månad, med vilken den sammanlagda pensionstiden överstiger 120 fulla månader.

Pensionsbeloppet utgör dock för varje till pensionstiden hänförd full månad 11/60 procent av den pensionsgrundande lönen,

a) om förmånstagaren under de 6 månader, som omedelbart föregingo anställningens upphörande, varit i oavbruten tjänstgöring och vid dess upphörande uppnått den för tjänsten eller arbetet stgde pensionsåldern samt om han under de 5 år, som omedelbart föregingo uppnåendet av denna ålder eller anställningens upphörande, förvärvat en pensionstid på sammanlagt minst 3 år; eller

b) om invalidpension beviljas med tillämpning 5 § 2 mom. eller ålderspension med tillämpning av 8 § 3 eller 4 mom.

Angående pensionens maximibelopp gäller vad nedan stadgats.

### 11 §.

Då pension beviljas med tillämpning av 10 § 1 mom. denna lag, beräknas pensionens maximibelopp i tillämpliga delar i enlighet med 8 § lagen om pension för arbetstagare.

### 12 §.

Då pension beviljas med stöd av 10 § 2 mom. denna lag, fogas för beräkning av pensionens maximibelopp till pensionen:

folkpensionens grunddel;

den i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnda grundpensionen med beaktande av det avdrag, som skall göras från pensionen på grund av förmånstagaren tillkommande andra pensioner och betalningar, pension i enlighet med denna lag likväl, om den beviljats med tillämpning av 10 § 2 mom., som sådan; och

i 8 § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnd pension, livränta eller ersättning.

Överstiga de i enlighet med 1 mom. sam-

manlagda betalningarna 66 procent av den till grund för maximipensionen liggande lönen, avdrages den överstigande delen från den i enlighet med denna lag fastställda pensionen. Den pensionsgrundande lönen uträknas i övrigt i enlighet med 8 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare förutom, att pension i enlighet med denna lag beaktas såsom sådan.

Till ålderspensionstagare erlägges, till dess han uppnår den ålder, som utgör förutsättning för erhållande av i folkpensionslagen förutsatt ålderdomspension, såsom kompletteringsdel vad som med stöd av 2 mom. avdragits från hans pension enligt denna lag, likväl icke mera än folkpensions grunddel.

## 13 §.

Pensionens maximibelopp skall beräknas ånyo,

om förmånstagaren efter det pensionens maximibelopp på ovan stadgat sätt beräknats, beviljas pension, livränta eller ersättning, som vid beräkningen av pensionens maximibelopp bör beaktas; eller

om beloppet av sådan pension, livränta eller ersättning till följd av besvär ändras; samt

på ansökan av förmånstagaren, ifall pensionens, livräntans eller ersättningens belopp väsentligt förändrats.

## 14 §.

Det månatliga pensionsbeloppet utjämnas till närmaste fulla markbelopp. Komma två tal ifråga, sker utjämnningen till det större av dem.

## 15 §.

Pensionen erlägges tidigast från och med den tidpunkt, då rätten att erhålla lön på grund av anställningen upphör.

Pension beviljas icke utan giltigt skäl retroaktivt för längre tid än ett år före det pensionsansökningen gjordes.

Beviljas ivalidpension retroaktivt och har till pensionstagaren samtidigt på grund av den sjukdom, det lyte eller den skada, som förorsakat den pensionsgrundande invaliditeten, erlagts dagpenning i enlighet med sjukförsäkringslagen, erlägges den del av pensionen, som motsvarar dagpenningen, till sjukförsäkringsfonden.

## 16 §.

Den pensionsgrundande lönen justeras, då

pensionen beviljas och, vid tillämpningen av 13 §, i enlighet med förändringarna i landets allmänna lönenivå enligt det löneindextal, som årligen fastställs för tillämpning av 9 § lagen om pension för arbetstagare.

Pensionsbeloppet justeras likaså varje kalenderår i enlighet med det i 1 mom. avsedda löneindextalet.

## 17 §.

Är pensionstagare intagen i straffanstalt för att avtjäna frihetsstraff eller förvandlingsstraff för böter eller har han förordnats till intagning i tvångs-, arbets- eller tvångsarbetsinrättning, i lagen om vård av dem, som missbruka berusningsmedel, avsedd vårdanstalt eller annan med dem jämförlig anstalt eller inrättning, avbrytes utbetalningen av pension för den tid under vilken vistelsen i straff- eller annan anstalt överstiger tre månader.

Har pensionstagare anhöriga, om vilka han enligt lag är skyldig att draga försorg, må pensionen eller del därav likväl utbetalas till vederbörande socialnämnd för att användas för underhållet av pensionstagares anhöriga.

## 18 §.

Invaldpension skall indragas, utbetalningen av densamma avbrytas eller dess belopp nedsätts, ifall pensionstagare, innan han uppnått pensionsåldern, befinnes förmögen till förvärvsarbete och honom står till buds sådant statligt eller annat förvärvsarbete, som med beaktande av hans ålder, yrkeskunskap och övriga omständigheter bör anses vara för honom lämpligt och trygga hans skäligen utkomst.

Vägrar invaldpensionstagare utan godtagbart skäl att underkasta sig av staten bekostad medicinalvård, utbildning eller arbetsvård, som avser att återställa hans arbetsförmåga, livsfarlig vårdåtgärd likväl undantagen, skall utbetalningen av pensionen avbrytas eller dess belopp nedsätts.

Invaldpension, som beviljats med tillämpning av 9 § 1 mom. punkt d), skall likväl indragas, dess utbetalning avbrytas eller det erlagda beloppet nedsätts endast ifall så förfares i fråga om den pension, som ligger till grund för beviljande av pensionen.

## 19 §.

Blir person, vars med tillämpning av 5 § 2 mom. beviljade invaldpension indragits, senare på grund av samma sjukdom, lyte el-

ler skada ånyo arbetsförmögen, skall honom beviljas invalidpension enligt samma grunder som ifråga om den indragna pensionen, likväl så, att den pensionsgrundande lönen fastställles i enlighet med tidpunkten för anställningens upphörande, ifall den sålunda beräknade pensionen är större än den indragna.

## 20 §.

Invalidpension, som beviljats med tillämpning av 5 § 2 mom., ombildas till ålderspension, då anställningen upphört och pensionsstagaren uppnått den för hans sista tjänst eller arbete stadgade pensionsåldern, ifråga om pensionstagare i tjänsteförhållande likväl senast, då han uppnått avgångsåldern. I annat fall ombildas invalidpension till ålderspension, då pensionstagaren uppnått den allmänna pensionsåldern.

## 21 §.

Pensionstagare förlorar sin rätt till pensionsbelopp, som icke lyfts inom tre år efter utgången av det kalenderår, under vilket det förfallit till betalning.

## 22 §.

I pensionsärende må förhandsbesked lämnas, om detta anses vara av synnerlig vikt för sökanden. Förhandsbesked skall tillämpas, då pensionsbeslut meddelas den person, som förhandsbeskedet berör, under förutsättning att pensionen beviljas med stöd av de stadganden på vilka förhandsbeskedet grundar sig. Avvikelse från förhandsbeskedet må likväl ske till sökandens förmån.

## 23 §

Part, som är missnöjd med beslut i ärende rörande pension, må söka ändring däri genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på sätt om sökande av ändring i förvaltningsärenden är stadgat.

Ändring i beslut, medelst vilket i 22 § denna lag avsett förhandsbesked förvägrats, må icke sökas.

Beslut må bringas i verkställighet även utan att det vunnit laga kraft, såvida icke ändringssökandet på grund av verkställigheten blir gagnlöst eller besvärmyndigheten förbjuder verkställigheten.

## 24 §.

Grundar sig laga kraft vunnet beslut rörande pension på felaktig eller bristfällig ut-

redning eller är det uppenbart icke lagenligt, må landskapsstyrelsen upptaga ärendet till förnyad behandling, såvitt fråga är om beviljande av förvägrad eller ökande av beviljad förmån.

Har landskapsstyrelsen gjort framställning om återbrytande av laga kraft vunnet beslut i ärende, som berör pension, må landskapsstyrelsen, till dess ärendet avgjorts, utbetala pensionen till det belopp, som i enlighet med framställningen om återbrytning bör anses riktigt.

## 25 §.

Grundlöst erlagt pensionsbelopp må återin- drivas även så, att det avdrages från framtida pensionsbelopp. Från det pensionsbelopp, som varje gång skall erläggas, må likväl icke avdragas mera än 1/6 av den del av pensionsbeloppet, som återstår efter det förskott på pensionsloppet i enlighet med lagen om förskottsuppbörd innehållits.

Grundlöst erlagt pensionsbelopp må lämnas oindrivet, om dess beviljande eller utbetalande icke bör anses hava förorsakats av pensionstagarens eller hans ombuds svikliga förfarande.

## 26 §.

Kommuns eller annat offentligträttsligt samfunds myndighet eller inrättning, pensionsskyddscentralen, försäkrings- och pensionsanstalt samt sjukhus äro skyldiga att på anhållan avgiftsfritt meddela landskapsstyrelsen av dem innehavda uppgifter, som kunna inverka på avgörandet av pensionsärende, som är under behandling, likväl med iakttagande av vad i annan lag om tystnadsplikt är stadgat. För läkarutlåtande och -intyg skall dock skäligen ersättning erläggas.

Landskapsstyrelsen må med de myndigheter och inrättningar, som draga försorg om det på tjänste- eller arbetsförhållande baserade pensionskyddet, samt med pensionsskyddscentralen träffa avtal om nödigt samarbete vid verkställigheten av pensionskyddet och ersättande av därav föranledda kostnader.

## 27 §.

Den, som äger rätt till pension i enlighet med denna lag, är skyldig att underkasta sig vad som framdeles till äventyrs stadgas om beaktande av honom samtidigt tillkommande pensioner samt sjuk-, olycksfalls-, militär-, skade-, eller trafikförsäkringsersättningar vid

beräkning av den 10 § 4 mom. avsedda pensionens maximibelopp.

## 28 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna landskapslag utfärdas genom landskapsförordning.

## 29 §.

Denna lag tillämpas från den 1 januari 1967.

Denna lag skall därjämte tillämpas, ifall förmånstagare den 8 juli 1961 eller därefter innehaft anställning,

1) som är huvudsyssla och som oavbrutet fortgått under minst 4 månader;

2) till vilken, om anställningen skulle fortbestå den 1 januari 1967, skulle ansluta sig rätt till pension i enlighet med denna lag; samt

3) om sådan anställning upphört eller pensionsfallet inträffat efter den 30 juni 1962, men före den 1 januari 1967.

## 30 §.

Såsom pensionsgrundande lön betraktas i fråga om anställning, som upphört före den 1 januari 1967, med avvikelse från vad i 7 § 1, 2 och 3 mom. är stadgat, den regelbundna förtjänst, som erhållits under de 12 fulla kalendermånader, som omedelbart föregingo anställningens upphörande eller början av den invaliditet, som ligger till grund för invalidpension, dividerad med den tid, till vilken den hänför sig. Har förtjänsten likväl under denna tid undantagsvis varit väsentligt mindre eller större än tidigare under samma anställning, beräknas pensionen på grund av den förtjänst, som förmånstagaren skulle ha haft, ifall nämnda avvikelse icke förelegat.

Såsom i 1 mom. avsedd regelbunden förtjänst betraktas icke ersättning för förmånstagares kostnader eller för övertidsarbete eller annat utom den ordinarie arbetstiden utfört arbete, ej heller vid anställningens upphörande utgående semesterersättning.

I fråga om anställning, som avslutats före den 8 juli 1961, betraktas likväl såsom ovan avsedd pensionsgrundande lön den lön, som erhållits i anställning, vilken var i kraft sagda dag eller som därefter först inleddes och vilken räknas till pensionstid.

## 31 §.

I 7 § avsedd pensionsgrundande lön fastställs i fråga om anställning, som upphört

inom år 1967, genom beaktande av den under högst de 12 senaste kalendermånaderna i anställningen erhållna arbetsförtjänsten och i fråga om senare avslutad anställning sålunda, att den arbetsförtjänst, som erhållits, innan lagen trädde i kraft, icke medräknas.

## 32 §.

Den, som den 1 januari 1967 står i sådant tjänsteförhållande, till vilket ansluter sig rätt till pension, som helt bekostas ur landskapsmedel, bibehåller denna sin rätt, om han inom ett år efter det lagen trätt i kraft skriftligen anmäler, att han det önskar. I fråga om den, som gjort sådan anmälan, skall denna lag icke tillämpas.

## 33 §.

Tjänstgöring före den 1 januari 1967, som omfattar i 5 § avsedd tjänstgöringstid efter fyllda 21 år, ifall anställningen varit huvudsyssla,

tiden för anställning i statens tjänst, i Finlands Bank, postsparbanken eller folkpensionsanstalten efter fyllda 21 år i befattning, som är huvudsyssla;

tiden som värnpliktig i aktiv tjänst, ifall denna direkt ansluter sig till i 5 § avsedd tid;

tiden för krigstjänst under krigstillstånd samt den tid förmånstagaren på grund av under krigstillstånd ådragen skada eller sjukdom varit intagen för vård på sjukhus före den 26 september 1947; och

tiden för tjänstgöring såsom arbetspliktig i statens arbete med stöd av lagen om arbetsplikt,

räknas till pensionstid på sätt som stadgas i 5 §, i den mån anställningen icke räknats eller skall räknas förmånstagaren till godo för annan än i denna lag avsedd ålders- eller invalidpension,

a) i sin helhet, om pensionen beviljas med tillämpning av 10 § 2 mom.; och

b) till hälften intill den 1 juli 1962 och därefter i sin helhet, om vid beviljande av pensionen tillämpas 10 § 1 mom. samt om förmånstagaren den 8 juli 1961 eller därefter haft anställning, som är huvudsyssla och som oavbrutet fortgått under minst 4 månader samt till vilken, om den skulle var anställning efter denna lags ikraftträdande, skulle ansluta sig rätt till pension i enlighet med denna lag.

Då vid beviljande av pension 10 § 2 mom. tillämpas, räknas den tid före ikraftträdandet

av denna lag, under vilken vederbörande efter fyllda 21 år varit anställd i kommuns, kommunal sammanslutnings eller kommunalt centralförbunds, religöst samfunds tjänst eller privat tjänst med ifrågavarande tjänst som huvudsyssla, till pensionstid såsom därom för statens pensioner stadgas och till den del anställningen icke annars räknats eller skall räknas vederbörande till godo för pension.

34 §.

Anställning betraktas som huvudsyssla, ifall den beräknade arbetstiden under arbetsperioden varaktigt är minst 24 timmar i veckan eller om förmånstagaren därav kan anses erhålla för sin huvudsakliga utkomst tillräcklig förtjänst.

35 §.

Från och med den 1 januari 1967 skola landskapslagen den 7 februari 1951 om tjänstemannapensioner i landskapet Åland (6/51),

landskapslagen den 7 februari 1951 angående extraordinarie befattningshavares uti landskapet Åland pensioner (8/51) samt landskapslagen den 4 juli 1962 om landskapets arbetares pensioner (35/62)

tillämpas endast på dem, som gjort i 32 § avsedd anmälan och, såvida icke av 2 mom. annat följer, på pensioner, som beviljats före denna lags ikraftträdande.

Är förmånstagare på grund av pensionsfall, som inträffat efter den 30 juni 1962, men innan denna lag trätt i kraft, berättigad till pension även med stöd av tidigare stadganden, äger han rätt att erhålla den pension, som med beaktande av vad i 30 § stadgats är större.

Pensionsärende, som avgjorts enligt i 1 mom. nämnda lagar genom laga kraft vunnet beslut och som berör i 2 mom. avsett pensionsfall, behandlas av landskapsstyrelsen på ansökan ånyo.

Mariehamn, den 29 november 1966.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON  
talman.

Eliel Persson  
victalman.

Lennart Mattsson  
victalman.

Nr 19-20 utgiven från tryckeriet den 1 juni 1967  
MARIEHAMN 1967. ÅLANDS TIDNINGSTRYCKERI AB